

Sygn. akt IV U 210/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania E. W.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 9 stycznia 2015 r. Nr (...)

w sprawie E. W.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do dodatku pielęgnacyjnego

zmienia zaskarżona decyzję i ustala prawo E. W. do dodatku pielęgnacyjnego od 28 października 2014 r. do 30 października 2016 r.

Sygn. akt: IV U 210/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 9 stycznia 2015r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.27 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił E. W. prawa do dodatku pielęgnacyjnego wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła E. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że organ rentowy błędnie ustalił i ocenił stan jej zdrowia, gdyż wbrew twierdzeniom organu rentowego nie jest w stanie samodzielnie egzystować (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z 9 stycznia 2015r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do samodzielnej egzystencji, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona E. W. uprawiona jest do renty rolniczej. W dniu 28 października 2014r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do dodatku pielęgnacyjnego (wniosek k.37 akt rentowych).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza rzeczoznawcę KRUS, który w orzeczeniu z 8 grudnia 2014r. ustalił, że ubezpieczona jest niezdolna do samodzielnej egzystencji w okresie od 28 października 2014r. do grudnia 2015r. (orzeczenie lekarza rzeczoznawcy z 8 grudnia 2014r. k.41-42 akt rentowych).

Na skutek zarzutu wadliwości powyższego orzeczenia zgłoszonego przez lekarza inspektora orzecznictwa lekarskiego KRUS (k.59v akt rentowych) ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską KRUS, która w orzeczeniu z 5 stycznia 2015r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji (orzeczenie komisji lekarskiej KRUS z 5 stycznia 2014r. k.62-64 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 9 stycznia 2015r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonej prawa do dodatku pielęgnacyjnego (decyzja z 9 stycznia 2015r. k.65 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 72 lata. Cierpi na chorobę zwyrodnieniową prawego stawu biodrowego ze znacznym ograniczeniem funkcji ruchowej. Z powodu raka nerki lewej we wrześniu 2014r. przeszła zabieg nefrektomii lewostronnej. Wcześniej – w 1988r. z powodu raka trzonu macicy przeszła zabieg usunięcia macicy z przydatkami. Ponadto ubezpieczona cierpi na nadciśnienie tętnicze umiarkowane, a w kwietniu 2014r. przeszła zabieg wszczepienia układu stymulującego DDDR z powodu choroby węzła zatokowego z poronnymi napadami MAS. Nadto cierpi na żylaki podudzi i ma blizny pooparzeniowe rozległe na skórze klatki piersiowej, brzuchu i kończynach dolnych. Badanie neurologiczne ubezpieczonej wykazuje spowolnienie psychoruchowe z osłabieniem funkcji poznawczych oraz duże ograniczenia ruchomości prawego stawu biodrowego z niewydolną funkcją chodu. Ubezpieczona korzysta z 2 kul łokciowych, wymaga pomocy w zmianie pozycji ciała oraz w rozbieraniu i ubieraniu. Widoczne są u niej cechy niedołęstwa i bezradności, wymaga stałej opieki i pomocy innych osób w wykonywaniu podstawowych czynności życiowych w domu i załatwiania spraw poza domem. Okoliczności te powodują, że ubezpieczona jest niezdolna do samodzielnej egzystencji od 28 października 2014r. do 30 października 2016r. (opinia biegłych z zakresu kardiologii, neurologii i onkologii klinicznej k.8-9 i 11 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej E. W. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.27 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach i w wysokości określonej w przepisach emerytalnych. Przepis art.75 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) stanowi zaś, że dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta uznana została za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia, przy czym w myśl art.13 ust.5 w/w ustawy niezdolność do samodzielnej egzystencji orzeka się w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Analizując poczynione wyżej ustalenia faktyczne w świetle powyższych regulacji Sąd doszedł do przekonania, że twierdzenie ubezpieczonej, że jest ona osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji jest zasadne. W celu ustalenia stanu zdrowia ubezpieczonej w kontekście naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych z zakresu kardiologii, neurologii i onkologii klinicznej dała podstawy do ustalenia, że z powodu mnogości schorzeń, a w szczególności z powodu spowolnienia psychoruchowego z osłabieniem funkcji poznawczych oraz dużego ograniczenia ruchomości prawego stawu biodrowego z niewydolną funkcją chodu ubezpieczona wymaga stałej opieki i pomocy innych osób w wykonywaniu podstawowych czynności życiowych w domu i załatwiania spraw poza domem. Biegli wskazali, że u

ubezpieczonej widoczne są cechy niedołęstwa i bezradności, wymaga ona pomocy w pozornie prostych czynnościach, jak zmiana pozycji ciała na leżance, rozbieranie i ubieranie się. W ocenie biegłych okoliczności te czynią ubezpieczoną niezdolną do samodzielnej egzystencji od 28 października 2014r. (data złożenia wniosku o dodatek pielęgnacyjny) do 30 października 2016r. Analizując powyższą opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należy uzasadniona.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.